

ทรงพระเจริญ

CMU COUNCIL NEWSLETTER

จดหมายข่าวสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีที่ 2 ฉบับที่ 15 เดือนสิงหาคม 2560

กิจการของกรรมการ สภาพนักงาน มช.

ศ.นพ.ไพฑูริย์ ณรงค์ชัย

ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณทางกองบรรณาธิการของจดหมายข่าว สภามหาวิทยาลัยที่ให้เกียรติผม ศ.นพ.ไพฑูริย์ ณรงค์ชัย ประธานสภาพนักงาน วาระปี 2557-2560 ให้เขียนบทความลงในจดหมายข่าว ด้วยความยินดีอย่างยิ่ง

ผมขอแนะนำเรื่องกิจกรรมของกรรมการสภาพนักงาน ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีในช่วงที่ผมเป็นประธานสภาพนักงาน และความเป็นมาของสภาพนักงาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มาเล่าสู่กันฟัง ซึ่งเดิมที่มี 2 สภา คือ สภาอาจารย์ และ สภาข้าราชการและลูกจ้าง แต่เมื่อมีการปรับเปลี่ยนสถานะของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากระบบราชการสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เมื่อวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้สภาบุคลากรจัดตั้งขึ้นใหม่เป็นสภาเดียวคือ **“สภาพนักงาน”** ในส่วนตัวของผมมีความเห็นว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหลาย ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะ ผศ.ดร.นิพนธ์ ตูวานนท์ อดีตอธิการบดีฯ ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล รวมถึงอดีตประธานสภาพนักงานที่ช่วยกันพัฒนาให้การดำเนินการของสภาพนักงานเป็นไปได้อย่างดี ตามเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ผศ.ปฐม ปฐมธนพงศ์ และ ผศ.พีระพล คุดบัว โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อจะให้มีการรวมกลุ่มของบุคลากรทั้งสายอาจารย์และสายปฏิบัติการ ซึ่งทำให้การดำเนินการที่ผ่านมาเป็นไปได้อย่างดีและมีความต่อเนื่อง สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรทุกฝ่ายทุกระดับ และช่วยสร้างความเข้าใจในการบริหารงานของฝ่ายบริหารและตามนโยบายของสภามหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี ซึ่งผมเมื่อเข้ารับตำแหน่งประธานสภาพนักงานก็ได้ให้นโยบายในการทำงานของสภาพนักงาน คือ **การสร้างความเข้าใจของบุคลากรในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย เสนอความเห็นของบุคลากรในส่วนที่ขาด ในส่วนที่เพิ่มเติม ในส่วนที่ขอแก้ไข เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างดี มีประสิทธิภาพ ทุกเรื่องต้องพูดกันด้วยเหตุด้วยผล เพื่อให้เกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย ไม่สร้างความเสียหายต่อส่วนรวมและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่** ซึ่งผมต้องขอขอบคุณกรรมการทุกท่านและบุคลากรทุก ๆ ฝ่ายที่ช่วยกัน ให้ความร่วมมือกันในการดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ของเราก้าวต่อไปอย่างดียิ่งและยั่งยืนตลอดไป

ในระยะเวลาที่ผ่านมาทางสภาพนักงานมีการดำเนินการทั้งในเชิงรับและเชิงรุก นอกจากการเปิดรับเรื่องทุกเรื่องที่เป็นความทุกข์ของบุคลากร เรื่องที่เป็นการ **“เติมเต็ม”** ให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยก้าวหน้าและเกิดการพัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน และในการดำเนินการเชิงรุก สภาพนักงานได้ทำการสัญจรไปพบกับบุคลากร

มหาวิทยาลัยตามคณะต่าง ๆ ทั้ง 3 สายงาน และการสัญจรเป็นการเฉพาะกับสายงานปฏิบัติงานบางกลุ่ม เช่น กลุ่มคณาจารย์ กลุ่มเลขานุการคณะ หรือกลุ่มหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ/ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และการบริหารงานตามกฎหมายการบริหารงานปกครองแล้ว ยังเป็นไปเพื่อการป้องกันการกระทำผิดโดยไม่เจตนาหรือตั้งใจด้วย ซึ่งผลที่ได้รับจากการดำเนินการของสภาพนักงานในระยะ 3 ปี ที่ผ่านมามี ได้แก่ สภาพนักงานสัญจรหลาย ๆ เรื่อง เช่น **“เส้นทางสู่ความก้าวหน้าในสายงานของผู้ปฏิบัติงาน (ระดับชำนาญการ, ระดับเชี่ยวชาญ และระดับเชี่ยวชาญพิเศษ)”** หรือ **“ศึกษาผลกระทบจากข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งเลขานุการและหัวหน้างาน เพื่อพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”** หรือ การพบปะเรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นกับบุคลากรฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ หรือ **“ร่วมคิด ร่วมพัฒนา เพื่อนำพามหาวิทยาลัยไปสู่จุดหมาย”** เป็นต้น และการดำเนินการเรื่อง **อาจารย์ดีเด่นแห่งชาติ** ที่เป็นที่น่ายินดีที่อาจารย์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้รับการคัดเลือกเป็นอาจารย์ดีเด่นแห่งชาติ หรือ รางวัลบุคลากรสายสนับสนุนผู้มีผลงานดีเด่นระดับชาติ ปชมท. เป็นประจำทุกปี ปีละ 1-2 รางวัล ซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นที่ยอมรับระดับประเทศ เป็นต้น และภาระงานที่สำคัญอีกประการหนึ่งของสภาพนักงานที่ผมและกรรมการฯ มีความเห็นสอดคล้องกัน คือ **การสร้างการวิจัย** เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณา เพื่อสนองถึงความต้องการของบุคลากรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แก่ **เรื่อง สิทธิและสวัสดิการของพนักงานมหาวิทยาลัย** ในการพัฒนาสิทธิและสวัสดิการของพนักงานและนำเสนอข้อเสนอนี้สำหรับมหาวิทยาลัย หรือ **เรื่องรูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานและการจ่ายค่าตอบแทนแก่หัวหน้างาน** และเรื่อง **ผลกระทบการเลื่อนเปิด-ปิดภาคเรียนของสถาบันอุดมศึกษาตามอาเซียน** ซึ่งจะได้เสนอผลงานวิจัยต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาต่อไป นอกจากนี้สภาพนักงานยังมี **งานสโมสรฯ** เช่น งานการแข่งขันกีฬาบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หรืองานกีฬาบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ มช-มอ-มข

สภาพนักงานและกรรมการทุกคน ยินดีช่วยดูแลบุคลากร ให้ความเข้าใจ และนำเสนอความคิดเห็นจากบุคลากรและสภาพนักงาน เพื่อนำเสนอต่ออธิการบดีและผู้บริหารมหาวิทยาลัยต่อไป

ประวัติผู้เขียน

ศาสตราจารย์ นพ.ไพฑูรย์ ณรงค์ชัย วุฒิทางการศึกษา : สำเร็จการศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มช. (รุ่นที่ 19), นิติศาสตรบัณฑิต, วุฒิบัตรการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาอายุรศาสตร์ และหนังสืออนุมัติการประกอบวิชาชีพเวชกรรม (1) สาขานิติเวชศาสตร์ (2) สาขาเวชศาสตร์ครอบครัว และ (3) สาขาเวชศาสตร์ชิวาและพิษวิทยา

ตำแหน่งหน้าที่สำคัญในอดีต อาทิ กรรมการแพทยสภา และกรรมการคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์, อนุกรรมการฝึกอบรมและสอบหนังสืออนุมัติและวุฒิบัตรการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขานิติเวชศาสตร์, ประธานศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี คณะแพทย-ศาสตร์ มช., ประธานสภาพนักงาน และกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิจกรรมของสภาพนักงาน

“อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ศาสตราจารย์คลินิก นพ.นิเวศน์ นันทจิต) ได้ให้ความกรุณาพบปะกับกรรมการสภาพนักงาน เพื่อให้รับฟังความคิดเห็นจากกรรมการสภาพนักงานเป็นประจำ ซึ่งสร้างความเข้าใจเป็นอย่างดี ทำให้การดำเนินงานของสภาพนักงานเป็นไปอย่างราบรื่น สร้างสรรค์ และสร้างประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่”

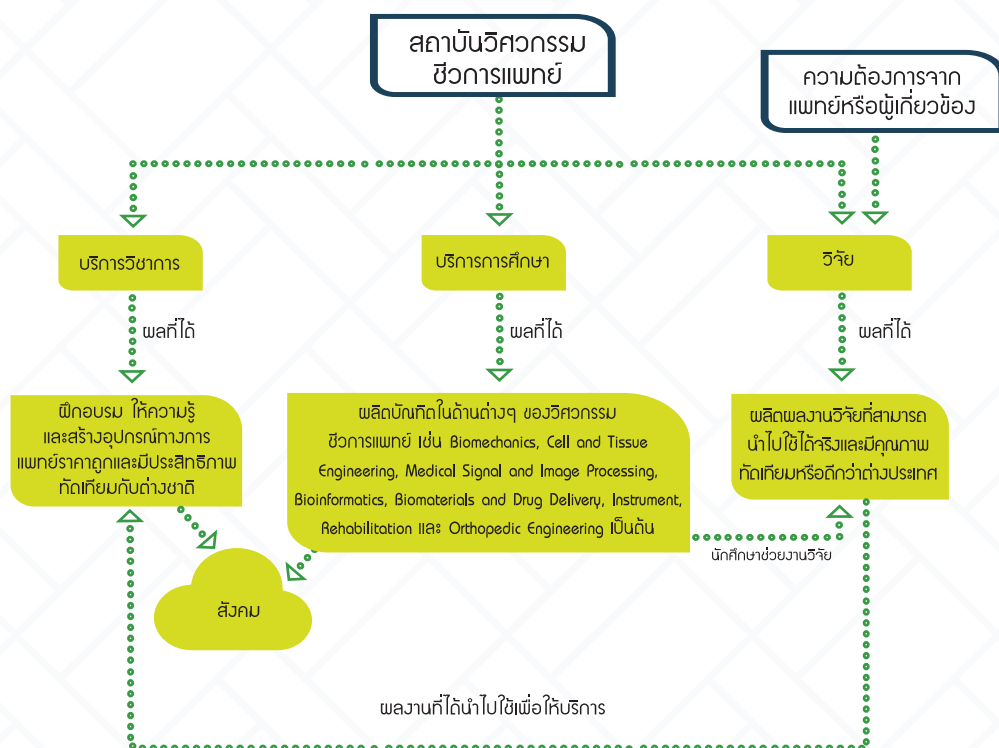
“สภาพนักงานสัญจร ครั้งที่ 2 ประจำปี 2560 หัวข้อเรื่อง "ร่วมคิด ร่วมพัฒนา เพื่อนำพามหาวิทยาลัยไปสู่จุดหมาย" ในวันพฤหัสบดี ที่ 25 พฤษภาคม 2560 เวลา 8.00 - 12.00 น. ณ ห้องประชุมอินทนิล สำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่”

เรื่องน่ารู้จากสภามหาวิทยาลัย

ระเบียบวาระการประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่ 7/2560 เมื่อเสาร์ที่ 29 กรกฎาคม 2560 ที่ผ่านมา ที่ประชุมสภาฯ ได้ให้ความเห็นชอบ/อนุมัติเรื่องที่สำคัญจำนวนหลายเรื่อง ฉบับนี้...จะขอนำมาแจ้งเฉพาะบางเรื่องโดยย่อเท่านั้น ส่วนเรื่องอื่นๆ ทุกท่านสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของสำนักงานสภามหาวิทยาลัย (www.council.cmu.ac.th) หัวข้อ : สรุปมติการประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะมีเนื้อหาและความเห็นของแต่ละเรื่องอย่างครบถ้วนและนำศึกษาเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง

★ **ความคืบหน้าในการดำเนินงานตามโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐโดยสมบูรณ์แบบ (CMU-PEX) : มีจำนวน 3 เรื่องที่นำเสนอต่อที่ประชุมสภาฯ ได้แก่**

1. **โครงการจัดตั้งสถาบันวิศวกรรมชีวการแพทย์ มช.** (Biomedical Engineering Institute, Chiang Mai University) ศูนย์วิศวกรรมชีวการแพทย์ ได้นำเสนอความเป็นมาของศูนย์วิศวกรรมชีวการแพทย์ มช. ได้เริ่มจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2549 โดยความร่วมมือของ 10 คณะ และ 1 ศูนย์ ซึ่งประกอบไปด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และศูนย์สัตว์ทดลอง โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา แต่ในปัจจุบันมีแนวโน้มการได้รับงบประมาณในจำนวนที่ลดลงเรื่อย ๆ พร้อมทั้งได้นำเสนอเกี่ยวกับผลงานที่ผ่านมา ทิศทาง/แนวโน้มของงานด้านวิศวกรรมชีวการแพทย์ ปัญหา/อุปสรรคที่เกิดขึ้น เป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่จะดำเนินงานในอนาคตให้ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยรับทราบ ซึ่งจากหลักการและเหตุผลดังกล่าว รวมทั้งความพร้อมของศูนย์ที่ได้ป่มเพาะมาเกือบ 10 กว่าปี จึงจะขอยกฐานะศูนย์วิศวกรรมชีวการแพทย์ให้จัดตั้งเป็น “สถาบันวิศวกรรมชีวการแพทย์” โดยมีฐานะเป็นส่วนงานวิชาการภายในและมีโครงสร้างการดำเนินงานของสถาบันฯ ดังนี้

ที่ประชุมพิจารณาแล้วได้มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปประกอบการดำเนินงานหลายประการ แต่ท้ายที่สุดที่ประชุมมีมติดังนี้

1. เห็นชอบให้จัดตั้งศูนย์วิศวกรรมชีวการแพทย์เป็นส่วนงานใหม่ แต่จะจัดตั้งเป็นสถาบัน วิทยาลัย คณะ หรือเป็นส่วนงานวิชาการภายในที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้ไปศึกษาและพิจารณาถึงสถานะที่เหมาะสมกับงานของส่วนงานใหม่ โดยให้คำนึงถึงบริบทการใช้ชื่อนำหน้าของส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียประกอบด้วย
2. ส่วนงานที่จะจัดตั้งขึ้นนั้น นอกจากจะมุ่งเน้นในเรื่องของการสร้างนวัตกรรมแล้ว ควรคำนึงถึงการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ทั้งภาคอุตสาหกรรม (Industry Engagement) และชุมชนภายนอก (Community Engagement) ด้วย
3. ควรมีการจัดตั้งคณะที่ปรึกษา โดยให้มีทั้งผู้แทนจากภาคอุตสาหกรรมชุมชนภายนอกและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ส่วนงานได้ทราบถึงความต้องการโดยรวมในปัจจุบันจากหลากหลายมุมมอง
4. มหาวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและรวมถึงสถานที่ตั้งส่วนงานใหม่นี้ ทั้งนี้ การจัดตั้งส่วนงานใหม่นี้อาจเป็นการลงทุนโดยมหาวิทยาลัย หรือเป็นความร่วมมือในการลงทุนร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่าง ๆ ที่สนใจ
5. ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เพื่อรับผิดชอบในดำเนินโครงการจัดตั้งส่วนงานนี้ เพื่อให้โครงการจัดตั้งสามารถดำเนินไปได้อย่างเรียบร้อย

2. โครงการจัดตั้งวิทยาลัยนานาชาติเพื่ออุตสาหกรรมการบิน (International College for aviation Industry) สืบเนื่องจากรัฐบาลได้มีนโยบายที่จะให้ประเทศไทยเป็น ศูนย์กลางของการบิน (Aviation Hub) และศูนย์กลางของการซ่อมบำรุงอากาศยาน (Air-craft Maintenance Repair and Overhaul หรือ MRO) ของเอเชีย โดยได้กำหนดให้สนามบินนานาชาติ อุตะภา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง เป็นพื้นที่เป้าหมาย รวมทั้งจากข้อมูลการวิเคราะห์ของภาคเอกชนถึงแนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมการบินในช่วง 10 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2558-2568 คาดว่าทั่วโลกจะมีจำนวนเครื่องบินที่ให้บริการทั้งเครื่องบินโดยสารและเครื่องบินขนส่งสินค้าเพิ่มขึ้นจากปัจจุบันมากกว่า 10,000 ลำ ทำให้ความต้องการในด้านการซ่อมบำรุงอากาศยานและการบริหารจัดการสนามบินเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งสิ่งนี้จะกลายเป็นปัจจัยกระตุ้นให้ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แข่งขันกันสร้างศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยานขนาดใหญ่ที่จะให้บริการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การซ่อมบำรุงลำตัวเครื่องบินและเครื่องยนต์ (Airframe and engine) การเปลี่ยนอุปกรณ์อากาศยานที่ต้องเปลี่ยนตามกำหนดเวลา เป็นต้น ซึ่งงานเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรทั้งระดับวิศวกรและช่างเทคนิคจำนวนมากที่ผ่านการรับรองตามมาตรฐานสากลของ EASA (European Aviation Safety Agency) หรือ FAA (Federal Aviation Administration) ในส่วนของการผลิตวิศวกร เพื่อรองรับงานซ่อมบำรุงอากาศยานดังกล่าว จำเป็นต้องมีการเปิดหลักสูตรใหม่อย่างน้อย 2 หลักสูตร คือ **หลักสูตรสาขาวิชาวิศวกรรมการบิน (Aeronautic Engineering Program) และหลักสูตรสาขาวิชาวิศวกรรมเอวियोนิคส์ (Avionic Engineering Program)** ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวต้องมีคุณภาพสูงพอที่จะผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สามารถสอบไปรับรองมาตรฐานสากลของ EASA หรือ FAA ได้

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จึงได้เล็งเห็นความจำเป็นที่จะจัดตั้ง **"วิทยาลัยนานาชาติเพื่ออุตสาหกรรมการบิน"** ขึ้น โดยทำงานร่วมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตวิศวกรรมศาสตร์ทั้งสองสาขาดังกล่าวข้างต้น นอกจากนี้วิทยาลัยฯ ที่จะจัดตั้งขึ้น สามารถที่จะขยายตัวเพื่อรองรับการผลิตกำลังคนสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบินได้ด้วย อาทิ กำลังคนระดับปริญญาตรีด้านการบริหารจัดการสนามบิน การจัดการจราจรทางอากาศ หรือร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชนในการเปิดหลักสูตรฝึกอบรมนักบินและลูกเรือตามมาตรฐานสากลต่อไป

- ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติดังนี้**
1. อุตสาหกรรมการบินเป็นเรื่องสำคัญของประเทศที่มหาวิทยาลัยควรมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการผลิตบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมการบินในภาพรวมของทั้งประเทศ แต่การดำเนินงานไม่ควรผูกมัดกับโครงการอุตสาหกรรมการก่อสร้างสนามบินของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน
 2. มหาวิทยาลัยควรเริ่มต้นด้วยการศึกษาข้อมูลในด้านต่าง ๆ ด้วยความละเอียดรอบคอบ ดังนี้
 - 2.1 รัฐบาลมีความชัดเจนในนโยบายการสนับสนุนอุตสาหกรรมการบินในพื้นที่อื่น ๆ หรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ อย่างไร
 - 2.2 สำรวจสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ว่ามีหลักสูตรใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบุคลากร สำหรับอุตสาหกรรมการบิน เพื่อให้ทราบข้อมูลสัดส่วนบุคลากรที่ขาดแคลนหรือบุคลากรที่เกินความจำเป็นของอุตสาหกรรมการบินในประเทศ
 - 2.3 พัฒนาความพร้อมของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ควบคู่กันไปเพื่อรองรับการผลิตบุคลากร สำหรับอุตสาหกรรมการบินที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต
 3. มอบหมายให้คณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการตามมติของสภามหาวิทยาลัย เนื่องจากคณะวิศวกรรมศาสตร์มีฐานความรู้บางส่วนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการบิน รวมทั้งที่ประชุมได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้
 1. โครงการดังกล่าวเป็นแนวคิดที่ดี เป็นโครงการขนาดใหญ่ที่มีมูลค่าการลงทุนสูงและต้องอาศัยการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างเต็มที่ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรตรวจสอบความเป็นไปได้ในการขับเคลื่อนโครงการดังกล่าวของภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศ รวมทั้งสำรวจความพร้อมของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่จะรองรับการดำเนินงานดังกล่าว
 2. การดำเนินการเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมการบิน จะต้องพิจารณาถึงมาตรฐานการบินขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization : ICAO) ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญกับอุตสาหกรรมการบินอย่างมาก

3. การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานเพิ่มเติมนอกส่วนงานต้นสังกัด (Joint Appointment)

สืบเนื่องจากการประชุมสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ 5/2560 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2560 มหาวิทยาลัย ได้เสนอในหลักการโครงการสนับสนุนผู้ปฏิบัติงานทำงานข้ามส่วนงาน ซึ่งที่ประชุมอนุมัติให้มหาวิทยาลัยเริ่มดำเนินการในส่วนของการทำงานข้ามส่วนงานได้ โดยให้เป็นไปตามธรรมชาติของมหาวิทยาลัย และให้เป็นไปตามข้อตกลงของหัวหน้าส่วนงานเป็นกรณี ๆ ทั้งนี้ ให้เริ่มจากภารกิจด้านวิชาการสำหรับอาจารย์หรือนักวิจัย และเน้นความร่วมมือระหว่างส่วนงานภายในของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก่อน โดยที่ประชุมได้มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะหลายประการดังนี้

บัดนี้ มหาวิทยาลัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับฯ ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานเพิ่มเติมนอกส่วนงานต้นสังกัด ตามความเห็นของที่ประชุม สภามหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว โดยมีรายละเอียดตาม (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานเพิ่มเติมนอกส่วนงานต้นสังกัด พ.ศ.

ที่ประชุมพิจารณาแล้วได้มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะหลายประการ แต่ในท้ายที่สุดมีมติอนุมัติ (ร่าง) ข้อบังคับฯ ดังกล่าว โดยขอให้ปรับแก้ไขถ้อยคำและสาระเพิ่มเติมบางส่วน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสามารถบังคับใช้ได้ในทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ข้อ 7 ผู้จัดทำข้อตกลงความร่วมมือ ควรเป็นส่วนงานที่ประสงค์จะขอพนักงานมหาวิทยาลัยจากส่วนงานอื่น ๆ ไปปฏิบัติงานเพิ่มเติมในส่วนงานของตน

2. ข้อ 9 อำนาจในการสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้สมัครใจไปปฏิบัติงานเพิ่มเติมนอกส่วนงานต้นสังกัด ควรเป็นอำนาจของอธิการบดี

3. ข้อ 12 (2) สมรรถนะของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ไปปฏิบัติงาน ควรมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับดีมากขึ้นไป

4. ข้อ 16 ลีบเนื่องจากข้อ 9 เมื่ออำนาจในการสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้สมัครใจไปปฏิบัติงานเพิ่มเติมนอกส่วนงานต้นสังกัดเป็นอำนาจของอธิการบดี การตัดเงินเดือน หรือดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ยุติการปฏิบัติงานเพิ่มเติมนอกส่วนงานต้นสังกัดของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งข้อกำหนดอื่น ๆ ในข้อบังคับนี้อันเกี่ยวเนื่องกับการสั่งให้ยุติการปฏิบัติงานเพิ่มเติมนอกส่วนงานต้นสังกัดของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ควรจะเป็นอำนาจของอธิการบดีหรือโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

ศ.เกียรติคุณ นพ.อาวุธ ศรีศุกรี อุปนายกสภามหาวิทยาลัย วิชาการแทนอธิการบดี ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า มหาวิทยาลัยคาดหวังว่าจะใช้ข้อบังคับดังกล่าวเป็นตัวขับเคลื่อนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานเพิ่มเติมนอกส่วนงานต้นสังกัดในเมืองต้น เนื่องจาก การดำเนินการดังกล่าวก่อนหน้าที่จะกำหนดข้อบังคับนี้ พบว่ามีปัญหาอุปสรรคในหลายด้าน มหาวิทยาลัยจึงได้ออกข้อบังคับนี้เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานในเมืองต้น ซึ่งในอนาคตอาจจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับให้มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติจริงมากยิ่งขึ้น รวมทั้งอาจขยายขอบเขตให้ครอบคลุมการปฏิบัติงานในองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัยต่อไป

★ อนุมัติแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2553

ข้อ 30.1 ของข้อบังคับดังกล่าว ได้กำหนดเงื่อนไขว่า อาจารย์ประจำอาจถูกเลิกจ้างได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) อาจารย์ที่ไม่สามารถเลื่อนขั้นสู่ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ภายในห้าปีนับแต่วันที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ให้ปฏิบัติงานต่อไปอีกสองปี โดยไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาขึ้นเงินเดือนประจำปี และเมื่อครบเจ็ดปีแล้ว ยังไม่สามารถเลื่อนขั้นสู่ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในเจ็ดปีนับแต่วันที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ หากไม่สามารถเลื่อนขั้นสู่ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ได้ ให้ปฏิบัติงานต่อไปอีกสองปีโดยไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาขึ้นเงินเดือนประจำปี และเมื่อครบเก้าปีแล้วยังไม่สามารถเลื่อนขั้นสู่ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ได้

(3) รองศาสตราจารย์ ภายในสิบห้าปีนับแต่วันที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หากไม่สามารถเลื่อนขั้นสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้ปฏิบัติงานต่อไปโดยไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาขึ้นเงินเดือนประจำปีจนถึงอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

ผลจากการดำเนินงานตามข้อบังคับฯ ดังกล่าว พบว่า มีอาจารย์จำนวนมากที่อาจถูกเลิกจ้าง เนื่องจากครบตามเกณฑ์หรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนและการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง และเพื่อให้อาจารย์ได้มีโอกาสปรับตัวและสามารถจัดทำผลงานทางวิชาการ สำหรับใช้เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการได้ จึงจำเป็นต้องผ่อนปรนระยะเวลาและข้อจำกัดในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการในบางส่วน รวมทั้งที่ผ่านมามหาวิทยาลัยโดยคณะกรรมการบริหารงานบุคคล มข. (ก.บ.) ก็ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวในเมืองต้นแล้ว โดยการจัดทำโครงการสนับสนุนการขอตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ที่อาจถูกเลิกจ้าง ซึ่งก็ประสบผลสำเร็จค่อนข้างดี และได้รายงานผลการดำเนินงานดังกล่าวให้ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 4/2560 เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2560 รับทราบแล้วนั้น ซึ่งที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยในวันนั้น ก็ได้มีข้อเสนอแนะว่า **“มหาวิทยาลัยควรมีความยืดหยุ่นในการบังคับใช้เงื่อนไขการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ เนื่องจากอาจารย์บางรายอาจมีเหตุผลและความจำเป็นที่แตกต่างกัน ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรพิจารณาหาแนวทางในการช่วยเหลือ โดยให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลเป็นผู้พิจารณาก็ได้”**

ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้เงื่อนไขการถูกเลิกจ้างมีความยืดหยุ่นและผ่อนปรนมากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยจึงขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2553 ข้อ 30 โดยเพิ่มเติมสาระสำคัญ ดังนี้

1. ให้ส่วนงานจัดให้มีมาตรการส่งเสริมการทำผลงานทางวิชาการและการเสนอขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้นตามความเหมาะสม รวมทั้งจัดให้มีการประเมินผลความก้าวหน้าในการทำผลงานวิชาการและการเสนอขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารประจำส่วนงาน และรายงานมหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกสิ้นปีการศึกษา

2. ในกรณีที่มีเหตุผลและมีความจำเป็นให้ ก.บ. มีอำนาจขยายเวลาการเลิกจ้าง หรือกำหนดเงื่อนไขในการจ้างต่อได้ตามความเหมาะสม และให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบด้วย

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับฯ ดังกล่าวได้ โดยให้ปรับแก้ไขถ้อยคำและสาระบางส่วนตามที่ประชุมได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งที่ประชุมได้มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า นอกเหนือจากมาตรการส่งเสริมการเสนอขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน คือ วิธีการรักษามาตรฐานของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เช่นเดียวกับคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้เคยหารือเกี่ยวกับวิธีการรักษามาตรฐานของตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการในระดับสูงแล้ว มักจะไม่พัฒนาศักยภาพหรือพัฒนาผลงานวิชาการให้คงมาตรฐานเดิม อาจเพราะบุคคลดังกล่าวให้ความสนใจการสอนหรือการเป็นที่ปรึกษามากกว่า ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรกำหนดรายละเอียดของภาระงานขั้นต่ำที่เป็นผลงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานของตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้งอาจมีมาตรการเชิงบังคับที่เข้มงวดมากขึ้นกว่าการไม่มีสิทธิขึ้นเงินเดือน เช่น การลดอัตราเงินเดือน เป็นต้น

มีไปทำไม..??

พระมหาฤทธิชัย วิชาเมธี

สังคมโลกปัจจุบัน...มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก ทำให้หลายสิ่งหลายอย่างที่เคยเป็นวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทย โดยเฉพาะเรื่อง “น้ำใจ” และ “การแบ่งปัน” ก็เริ่มได้รับผลกระทบและเกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของสังคมวัตถุนิยมไปด้วย เพราะเริ่มมีแต่การ “การแข่งขัน” และ “การแก่งแย่ง” เพื่อช่วงชิงโอกาส และ ความอยู่รอดให้กับตนเอง

บางครั้งการแข่งขันก็ดูเหมือนจะไร้ความพหุดีและกินขอบเขตของศีลธรรมไป สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ของเราเอง... ก็มีสภาพไม่แตกต่างกัน ย่อมตกอยู่ภายใต้กระแสของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะเป็นจังหวัดใหญ่ที่เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในภาคส่วนต่าง ๆ และการย้ายถิ่นฐานเข้ามาของประชาชน ทำให้เมืองมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จนบางครั้งก็ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมที่ดีงามบางอย่างของคนเชียงใหม่ไปด้วย วันนี้จึงขอนำข้อคิดดี ๆ ของท่าน ว. วัชรเมธี มาชวนให้ทุกท่านได้คิดตาม “มีไปทำไม” เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการหาความพหุดีหรือความพอเพียงให้กับชีวิตและสังคมต่อไป

มีเงินนับแสนล้านบาท
แต่ใช้จริงวันละไม่ถึง 100 บาท
มีไปทำไม?

มีเตียงใหญ่โตมโหฬาร
แต่นอนเพียงแค่เต็มแผ่นหลัง
มีไปทำไม?

มีกฎหมายนับพันมาตรา
แต่มีอาชญากรอยู่เต็มเมือง
มีไปทำไม?

มีอำนาจอยู่เต็มมือ
แต่ไม่กล้าตัดสินใจทำอะไรเลย
มีไปทำไม?

มีพระไตรปิฎกอยู่เต็มตู้
แต่ไม่เคยเปิดออกมาศึกษาเลย
มีไปทำไม?

มีพี่น้องนับสิบคน
แต่แตกสามัคคีกันทุกคน
มีไปทำไม?

มีตาอยู่สองข้าง
แต่ไม่เคยมองหาสิ่งที่ดีเลย
มีไปทำไม?

มีบ้านใหญ่โตเหมือนกับวัง
แต่อยู่กันแค่ 4 คน พ่อแม่ลูก
มีไปทำไม?

มีนาฬิกาแสนแพง
แต่ไม่เคยทำอะไรตรงเวลา
มีไปทำไม?

มี ส.ส. อยู่เต็มสภา
แต่มาประชุมไม่เคยครบเลย
มีไปทำไม?

มีภรรยาแสนดี
แต่ไม่เคยแบ่งเวลาให้เธอเลย
มีไปทำไม?

มีวัดอยู่แทบทุกหมู่บ้าน
แต่ศีลธรรมของสังคมแย่งลงทุกวัน
มีไปทำไม?

มีมือมีเท้าสมบูรณ์
แต่ไม่เคยลงแรงทำอะไรเลย
มีไปทำไม?

มีเท้าอยู่สองข้าง
แต่ไม่เคยเดินเข้าหาโอกาสเลย
มีไปทำไม?

มีธนับสิบคัน
แต่ใช้งานจริงแค่คันเดียว
มีไปทำไม?

มีเวลาอยู่ในโลกไม่ถึงร้อยปี
แต่กลับแบ่งเวลาไปปรึกษาคนอื่น
มีไปทำไม?

มีพ่อแม่อยู่ที่บ้าน
แต่ไม่เคยปรนบัติท่านเลย
มีไปทำไม?

มีลูกแสนน่ารัก
แต่ไม่เคยโอบกอดลูกเลย
มีไปทำไม?

มีรองเท้าเป็นพันคู่
แต่ใส่จริงแค่วันละคู่
มีไปทำไม?

มีหูอยู่สองข้าง
แต่ไม่เคยฟังธรรมเลย
มีไปทำไม?

มีปัญญาอยู่กับตัว
แต่กลับใช้อารมณ์เป็นใหญ่
มีไปทำไม?

เปรียบพระองค์ดุจจันทร์จรัสฟ้า
 อรุณรั้งน้ำเงาอำเนไพพร
 ณ ที่ใดยากไร้และขาดแคลน
 พระประสงค์เพียงง้อมฟ้าตัดความกั้นดาร
 ธารน้ำดีธารเฉลิมขนิม
 ทรงพระเจริญพันธุ์นาเทอดชาติ
 ขอทรงยืนชนมมาครองฟ้า
 แม่ทรงมีพระประสงค์อำนงใจ

พระเมตตาพระราชทานแก้นงานไข
 คั้นใจวิจิตสดใสด้วยสายธาร
 เลดี้อย เยือนทุกแดนแทนแห่งสาร
 เพื่ออวยทุกข์ตามต้องการของปวงชน
 น้อมภมรดอวยถวายฟ้ากนสนธิ
 อำนวยพอพรประทานพระแม่ไทย
 นิตทกขนิราพานิรัตติย
 สถิตยดีสมทกขนิรัตนตรีเทอญ

ผู้แต่ง : รองศาสตราจารย์เอมอร จิตตะโสภณ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.อาวุธ ศรีศุกรี รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 บรรณาธิการบริหาร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.ศุภชัย เชื้อรัตนพงษ์ รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย
 บรรณาธิการ : นายปรีดา ศิริรังษี ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
 กองบรรณาธิการ : นางมณฑนา สุกกันสีล , นายทนงศักดิ์ เชื้อเจ็ดตน , น.ส.วราวรรณ ปัญญานะ , น.ส วันเพ็ญ ศุภวิริยกุล ,
 นายเกรียงไกร ใจโส , นายมงคล เตชะ , นายมนัส โกชนา , นางจันทร์ตรี มายัง , น.ส.อารยา อริยะเครือ , นายอดิสร ไร่คำ
 ออกแบบโดย : น.ส.วราวรรณ ปัญญานะ

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 อาคารยุทธศาสตร์ ชั้น 4 เลขที่ 239
 ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง
 จังหวัดเชียงใหม่ 50200
 โทรศัพท์ : 0-5394-3030, 0-5394-2636
 โทรสาร : 0-5394-3028

